

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] dagssamlingen 1932—33 blev Lovforslaget paa ny vedtaget her i Tinget, men dets Gennemførelse strandede atter i Landstinget. Endelig fremsatte jeg i sidste Samling paa ny Lovforslaget i Landstinget uden bedre Resultat.

Lovforslaget tilsigter for det første at gennemføre Bestemmelser om Forhyring i Overensstemmelse med det Konventionsudkast, der blev vedtaget af den internationale Arbejdskonference i Genua i 1920, saaledes at Konventionen kan ratificeres af Danmark, ligesom den er blevet det af 23 andre Stater, deriblandt Norge og Sverige. De hertil sigtende Regler findes i Kapitel I, §§ 1—5. Lovforslaget tilsigter dernæst en Sammenfatning af Lovreglerne om Forhyringsvæsen og Mønstring og Indførelse af en Nyordning af hele Mønstringsvæsenet. Om dette sidste Punkt findes Reglerne i Lovforslagets Kapitel II, §§ 6—10. Det foreslaas her at ophæve den ikke længere tidssvarende Mønstringslov af 1872. Den paagældende Lovs Hovedregler er overført til Lovforslaget i moderniseret og forkortet Form. Med denne Modernisering og Sammenfatning af Bestemmelser, der naturligvis hører sammen, idet de vedrører de forskellige Sider af Skibsmandskabets Tjenesteaftaler, videreføres i Virkeligheden kun det Lovarbejde vedrørende Skibsmandskabets Tjenesteaftaler, som paabegyndtes ved den fællesnordiske Sømandslov, der her i Landet vedtoges som Sømandsloven af 1. Maj 1923.

Lovforslaget indeholder dernæst i Kapitel III en Række almindelige Bestemmelser, herunder Straffebestemmelser, Overgangsbestemmelser med videre. Angaaende Kapitlerne II og III har der i det væsentlige været Enighed mellem alle Partier, og Grunden til, at Lovforslaget endnu ikke har kunnet blive gennemført, har derfor alene været Oppositionspartiernes Modstand mod Reglerne i Kapitel I om Forhyring.

Den nuværende Forhyringsordning hviler paa Loven 12. April 1892 og bygger paa det Princip, at Forhyringsvirksomhed er en privat Næringsdrift, til hvis Udløvelse der dog kræves ministeriel Bevilling. Denne Bevilling giver saa til Gengæld Forhyringsagenten en vis Eneret. Direkte gælder Loven kun for København, men den er ved kongelige Anordninger sat i Kraft for en Række Købstæder og Havnepladser. Paa de Steder, hvor Loven ikke er i Anvendelse, er Forhyringsvæsenet fri Næring.

Ved den gældende Ordning, i Henhold til hvilken Forhyringsforholdene altsaa er lagt i Hænderne paa forskellige Privat-

mænd, klæber der imidlertid en Række Ulemper, i hvilken Henseende skal henvises til den Betænkning, der findes aftrykt som Bilag til det i 1925 fremsatte Lovforslag, som findes i Rigsdagstidenden for 1925—26 Tillæg A. Sp. 3984 ff. I Overensstemmelse med den paa Genua-Konferencen vedtagne Konvention foreslaas det derfor, at der indføres Statsforhyring til Afløsning af det nuværende Forhyringssystem, der maa siges at have overlevet sig selv. For at gaa saa lempeligt til Værks som muligt er det foreslaaet, at Nyordningen foreløbig skal gælde for København, medens den ved kgl. Anordning kan indføres paa andre Steder i Riget, hvor det maatte vise sig at være formaalstjenligt. Forhyringskontorerne foreslaas ledet af Mønstringsbestyrerne, der i Forvejen er Tjenestemænd, som i særlig Grad har beskæftiget sig med Skibsfartsspørgsmaal og derfor har det fornødne praktiske Kendskab til dette Erhvervs særlige Forhold. I Lovforslagets §§ 1—3 gives der i øvrigt nærmere Regler om Forhyringskontorenes Virksomhed. I sidstnævnte Paragraf søges lovfæstet den Regel, som naturligvis maa være Grundlaget for alle Arbejdsforhold, at Sømanden har fri Ret til at vælge det Skib, med hvilket han ønsker at blive forhyret, ligesom Rederen og Skibsføreren har Ret til frit at vælge sit Mandskab. Endvidere fastsættes det, at der ved Hyreaftaler skal tilvejebringes Sikkerhed for, at alle interesserede Parter beskyttes, og at der gives Sømanden tilstrækkelig Lejlighed til at sætte sig ind i Aftalens Forhold. Med min Tilslutning er der dernæst i det andet høje Ting gjort en Tilføjelse til Paragraffens 1ste Stykke, idet det udtrykkelig er fremhævet, at der ved Anvisning af Mandskab i øvrigt under lagttagelse af de i § 3 fastsatte Regler fortrinsvis skal anvises Hyre til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, naar der findes flere lige kvalificerede hyresøgende. I § 4, til hvilken der ogsaa i det andet Ting med min Tilslutning er gjort en mindre Tilføjelse, fastslaas det, at det altid staaar enhver Reder frit for at tilvejebringe Mandskab til sit Skib gennem Skibets Officerer eller det i Rederens faste Tjeneste staaende Kontorpersonale, men Rederne maa ikke derfor yde de paagældende særligt Vederlag, ligesom de ej heller under nogen Form maa beregne sig Vederlag af vedkommende Sømænd.

Ifølge Lovforslagets § 5 foreslaas der oprettet et sagkyndigt Forhyringsraad, der af Ministeriet kan raadspørges i alle Spørgsmaal angaaende Forhyringsvirksomhed,